

הבית שלך

מכללה לחינוך
והכשרה להוראה

במענה על מכתבו מי"ד אייר
בהנוגע למקום חינוך בני אנ"ש שיחי'.

ברור הדבר אשר נשיאינו הקדושים נשיאי
חב"ד – מנהלים בפועל מוסדות חינוך חב"ד
לכל סוגיהם: ישיבות, תלמודי תורה, בית ספר
למלאכה, בית ספר לנערות וכו' – ואשריו של כל
אחד ואחד מאנ"ש (וכל אחינו בני ישראל בגדר
אנ"ש הם) שיחנך בניו ובנותיו שיחי' במוסדות
אלו, לטוב להם בגשמיות וברוחניות, בטוב
הנראה והנגלה.
וכשוט שברשותו וגם זכותו הוא להודיע
השקפתי ודעתי ברורה זו לכל הרוצה לשמוע
ועליו ולשומע – יונעם.

ציטוט מאחד ממכתבי הרב
(כ"ב באייר תשט"ז)

יש מוסדות רבים בארץ למצויים אינודים אבובים ואינודי מ'נוד
מי קבץ לזריק ללמוד
דווקא ה"בית רבקה"?

את צודקת
ישנם אכן מקומות לימודים שעל פניו נראים ממש מתאימים לכישוריה
של מישהי אחת, או שהם בקרבת מגוריה של מישהי אחרת. אולם כחסידי
חב"ד עלינו להיצמד לדעתו הקדושה של הרבי. דעתו של הרבי ברורה
ונחרצת מאז ומתמיד:

"בני ובנות אנ"ש צריכים ללמוד אך ורק במוסדות חב"ד".

אנחנו לא רוצים לראות אתכם חוזרים ללמוד בבית. אנחנו רוצים לראות אתכם חוזרים ללמוד בבית. אנחנו רוצים לראות אתכם חוזרים ללמוד בבית.

למה חוזר במקום שלימודים לנראה אי?

גם אם את סבורה שהשקפת עולמך בשלה וזהותך כבר מגובשת דיה כדי לבנות בית חסידי ולהעביר את המטען לדורות הבאים - דעתו הקדושה של הרבי בנושא, אינה מותרת מקום לספקות וכפרות.

על פי מה ששמענו כמה פעמים מכ"ק אדמו"ר נשיא ישראל - פשוט שצריך להיות חינוך בני ובנות אנ"ש **במוסדות חינוך** **חב"דיים - בכל שלבי הגיל שלהם.**

(אגרות קודש' כרך כג, עמ' קפט)

יש רצון ויש "חפץ". המונח רצון מתייחס לרובד החיצוני, השטחי, ואילו חפץ מתייחס לרובד הפנימי והמהותי.

רצונך המיידי והעכשווי בצומת הבחירה בה את נמצאת, רגעי ומנותק מן העתיד, בעוד שדעתו של הרבי מבוססת על חפצך הפנימי והאמיתי, מתוך דאגה אמיתית לעתידך האישי, ויותר מכך - לעתידם של הדורות הבאים.

*אם אני לא רוצה ללמוד בבית בבקשה.
האם יש טעם ללמוד במקום לימודים
בניאוד ארצותי, רק כדי ללמוד?
כדי "ללמוד" יאמר אדם במקום
ללבו חפץ? אמרו חז"ל?*

מובן ששמעתי על דבר כמה וכמה מאנ"ש שיחיו שנוהגים אחרת. ולא עוד, אלא ש"מלבישים" את זה באיצטלא של יראת שמים. ומצטער אני עליהם, ועוד יותר על יוצאי חלציהם שיחיו. שהרי אלה הצאן מה חטאו. ויהי רצון שגם על אלה הנחשלים יערה רוח ממרום וכו'.

הרבי באחד ממכתביו (כ"ד אייר תשכ"ד)

שימי לב למכתב הבא, מכתב כאוב ומייסר כאחד, המשקף את עוגמת נפשו הקדושה של הרבי, מאי ציות לרצונו בנושא זה.

בתימהון הכי גדול (מהול בצער) קראתי מכתבו-פדיון נפש מיום... וסיבת התימהון הרי פשוטה היא: הנוהג הוא לקרות פדיון נפש על הציון (הקדוש של הרבי הקודם). ובנדון זה, מה אבוא להודיע על הציון, אשר בארץ הקודש תיבנה ותכונן, נמצא פלוני ירא שמים וכו' וזוגתו תחיה גם כן ממשפחה חב"דית וכו' ודרים בסביבה חב"דית וחינוכו יוצאי חלציהם שיחיו במוסדות כ"ק מו"ח אדמו"ר - ונתקבל זה עתה מכתב ממנו אשר החליט להוציא בתו הבכירה ממוסד כ"ק מו"ח אדמו"ר. בבואי על הציון: איז וואס וויל איך (=אז מה אני רוצה) מכ"ק מו"ח אדמו"ר בקשר עם "בשו"ט" (=בשורות 'טובות') הנ"ל?

המכתב נשלח אל אחד מאנ"ש ששיגר לרבי 'פדיון נפש', ובו 'בישר' על הוצאת בתו ממוסד חב"די ושליחתה למקום לימודים אחר.

הלמכתני לזריק למנוח בבית רבקה.

אבל אני בכלל לא רוצה להיות מורה! במקצוע לא מתאים לי!

הרבה בנות חשבו כך, אך בסוף הן מצאו את עצמן מורות מצליחות ואוהבות את המקצוע. בשלב בחיים בו את נמצאת, קשה להעריך מראש האם מתאים לך להיות מורה. לכן (תמיד, ובמיוחד עכשיו), מי שבאמת יכולה להעריך את התאמתך להוראה זו לא את עצמך, אלא מישהי מקצועית ואובייקטיבית לגמרי

וכך כותב הרבי במכתב המופיע באגרות קודש:

"אשר כל אחד ואחד מהם יבחון את עצמו, באם מסוגל הוא לעבודה בחינוך בני ובנות ישראל. וכיון שאדם קרוב אצל עצמו ויכול לטעות בחשבון, יתייעץ עם המומחים בענין זה."

בהמשך, מרחיק הרבי לכת ודורש:

"אשר כל מי שיש סברא שמסוגל הוא להיות מורה ומורה, מבקש הנני אותו-ה להתחיל לחפש תיכף דרך ואופן איך שאפשר יהיה לנצל כשרוננו-ה בשטח זה ובמדה הכי גדולה."

(אגרות קודש' כרך ט"ז, עמוד קע"ג)

אז אזלי למנוח בבית רבקה לנר אחת בלבד בלילי המסורת המבורחת?

מעולה, אבל לא מספק. הרבי רצה שתסיימי שם את הלימודים

אני מקווה ובטוח, שלימודה בסמינר כפר חב"ד יהיה בהצלחה, ותלמד שם עד שתסיימי את הסמינר.

(אגרות קודש כרך כ"ז אגרת י'תקמז)

אני מקיפה לבחור חייב למנוח ביליבת "מומי תמימים" עד לנישואיו. אבל האם לבחור זה לאמרי אחרת. היא פרי איננה מחויבת לנישואים טאו בחור יליבה..

הרבי לא קיבל טענה זו. אדרבה. הוא העצים את הצורך במסגרת החסידית ללימודי הבנות, וראה בה במידה מסויימת חיונית אף יותר מזו של הבנים

כשם שעל חינוך הבנים מסרו החסידים ואנ"ש את נפשם, שלא רק שיהי' (=שיהיה) חינוך בכלל, אלא יהי' (=יהיה) דוקא חינוך חסידותי... **כן הוא גם ההבדל בהנוגע לחינוך הבנות ואפשר אפילו יתר על כן, כשלוקחים בחשבון, שהבנת כשתגדל, תהי' (=תהיה) עקרת הבית, ועם הזמן גם לילדים, שעיקר החינוך יהיה תלוי בה. כשמביטים על השאלה מנקודת מבט זו, אזי משתנית השאלה, עד שלא נשאר מקום לספק באם זקוקים לבית רבקה או לא, ח"ו (=חס ושלום)...**

(אגרות קודש' כרך יד, עמ' קנג)

אמה 'בית רבקה' נלאר וק
במתכונת אל הכלרה אבוראה
ולא מרחיב את המסולוים
ופמקצוות לאינן אבוראה?

ויהיה הסמינר בצביון של סמינר למורות
ולגנות, ועל דרך הסמינר של... תפקיד
אשר בזמננו זה חיוני הוא ביותר.

(אגרות קודש' כרך ו, איגרת שפג)

כיום אמנם קיים מגוון של מקצועות, אך הרבי אפיין את
"בית רבקה" בצורה חד משמעית, מבלי להותיר מקום
לסימני שאלה.

אם טרם השתכנעת במידת
הרלוונטיות של הדברים אליך,
כאן ועכשיו, הרי שהרבי קובע
באחד ממכתביו:

"ענין ההוראה והחינוך תמיד הוא מהחיוניים, ועל אחת כמה וכמה
בדורנו ובארצנו הקדושה".
(אגרות קודש כרך כ"ד, עמוד נ"ה)

גם אם נקבע חד משמעית ללא צל של ספק כי אינך מתאימה
לעסוק בהוראה, עדיין מקומך ב"בית רבקה". משום שבסופו של
דבר, כל אחת תהיה מחנכת בביתה לילדיה.

הנני מקוה מקרב ולב עמוק, אשר תלמידות הסמינריון תכרנה בגודל
אחריותן וזכותן ותנצלנה כל כוחותיהן לספוג מהרוח הזה, רוח דעת ויראת
ה' אשר הסמינריון רוצה להנחיל להן.

וכיון שהתלמידות עתידות להיות מורות ומדריכות בישראל, **אמהות לבנים**
ועקרות הבית, הרי כל הוספה בחינוכן וידיעתן נכפלת פי כמה וכמה
בתלמידות ובבתים שתקמנה לכבוד ולתפארת, וכדאית כל השתדלות
והתאמצות בכיוון זה"
(אגרות קודש כרך כ"ב, תכ"ד)

אני מחפשת אימונים קבוצתיים באמת.

האם הינך האימונית ה"בית רבקה" צונקת את ציפיותי?

הלימודים ב"בית רבקה" אינם נופלים ברמתם הלימודית ממוסדות אקדמיים אחרים ולעתים אף עולים עליהם. מלבד רמת הלימודים, ב"בית רבקה" מעניקים דגש חזק ומיוחד לרמה החסידית באמצעות שיעורים מפי צוות רבנים ומשפיעים גדולים, כנסים והתוועדויות בתאריכים חסידיים ועוד. כל אלו אינם קיימים במוסד אחר שאינו חב"ד!

במענה למכתבה, בו כותבת... גם אודות מקום לימודה – שאינו בכפר חב"ד מפני שלדעתה מוסד החינוך אשר בכפר חב"ד אינו באותה רמה.

ומובנת הפליאה והתמי' (=ההתמיהה). ובפרט ביועצי ביתה, בית חסידותי וחינוכה מסוג זה, שעל פי זה צריך להיות ברור בדעתה ובהחלט, שהרמה הכי גדולה היא זו – מה שהמוסד [הוא] מיסודו ובהנהלתו של כ"ק מורי וחמי אדמו"ר נשיא ישראל. בודאי שלא הידיעה עיקר, כי אם התוצאות – שתהיינה מתאימות לתפקיד האדם בעולמו...

יהי רצון מהשם יתברך, שיעמידה על האמת, שראשית חכמה – יראת ה', להתחנך במסגרת חסידותית, בד' אמות של כ"ק מורי וחמי אדמו"ר, שבודאי על ידי זה יוסיף בהתעוררות רחמים רבים גם בהנוגע לשאר עניני' (=ענייניה)...

מענה הרבי (ג' באלול תשכ"א)

אל נצונו אי אדבר אל צב אבא למחזתי אל צב רב רבנים בטובים
ליל באקאלה, ילון אף אל אמת חלונות

את צודקת. אין שלימות בעולם. עוד לא נמצא בעולמנו זה מקום מושלם, נטול חסרונות. אולם אינך הראשונה שקובלת על כך.

במרוצת השנים הופנו אל הרבי תלונות שונות על הנעשה במוסדות חינוך שונים. הרבי לא ביטל את התלונות הללו בהינף יד. להיפך. הוא התייחס אליהן ברצינות, וייתכן שעם קצתן אף הסכים. עם זאת, הרבי קבע כי השינויים והתיקונים חייבים להתבצע 'מבפנים' ולא על ידי צפייה מן הצד והעברת ביקורת חיצונית.

החסרונות שמזכירה בנוגע לאווירת הסמינרים (-ובית הספר בכלל) אפשרי לתקנו, אבל רק על ידי אלו שהרגישו בעצמם ופגע בהם החיסרון – אלא שככל הישג טוב דרושה לזה הכנת עצמו – עד כדי גיעה בזה...
(מתוך מכתב משנת תשל"ב)

במכתב זה השיב הרבי לאם לתלמידת סמינר "בית רבקה" שהיו לה טענות אל המוסד.

מה שהנך כותבת בנוגע לבתך הגדולה תחי' הלומדת בסמינר, וסבורה שישנם שם ענינים רבים הטעונים שיפור וכו'. מובן מאליו, שהעצה לכך, היא לא ללכת מן הסמינר למקום אחר, אלא לראות לשפר את הטעון שיפור. ובפרט שהסמינר נמצא הרי בכפר חב"ד, שרובם ככולם הם חסידים, יראים ושלמים, שאז צריך השיפור לדרוש מעט מאמצים, בטרם הדרך שעליה את כותבת. ובפרט שזה – ויהיה – לזכות הרבים, שאז הרי ישנה תוספת בברכה וההצלחה מהשי"ת.

(ט"ו בחשוון תשי"ט)

ובמכתב אחר המופנה לתלמידה מתלוננת:

המובן מהאמור, שעליה להסיח דעת לגמרי על דבר היציאה מסמינר זה, ואדרבה כיון שהרגישה בהגרעון, עליה לארגן כל התלמידות שהשפעתה עליהן. וכן להשפיע בעקיפין על אלו שאינן בהשפעה ישירה, אשר יחול שינוי לטובה בזה.

והרי זכות הרבות מסייעתה.

ומובן וגם פשוט שברשותה ומזכותה לפרסם דברי אלה להתלמידות השייכות לעניין זה, וביחד תפעלנה בכיוון האמור. ובודאי אשר ה' יתברך יצליחן. ובפרט אשר הסמינר הוא מיסודו ובהנהלתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר צוקללה"ה נבג"מ זי"ע נשיא ישראל.

(אגרות קודש כרך י"ט אגרת ז"צ)

אנני לכך האימונים באקאלה אבוב כל כך?

רף שכר הלימוד במכללות הינו נתון שמוגבל ומאושר ע"י משרד החינוך כמו תנאי הקבלה, משך הלימודים, מסגרת סך השעות ועוד. מעבר לכך, לכל ההווי החסידי במכללה, שהופך אותה לכל כך מיוחדת, יש מחיר כמובן.

בגדול, שכר הלימודים נועד לתפעל ולקיים את המוסד. אם יש לך קושי אמיתי בתשלום, תמצאי במכללה אוזן קשבת שתחשוב אתך ביחד כיצד להקל ולפרוס את התשלומים בדרך שבה כל הצדדים יוכלו להתקיים. במידה ויש לך מצוקה של ממש, המכללה גם תעניק לך מלגה משלה.

אולי תתפלאי, אך גם על סוגיה טכנית זו הואיל הרבי לחוות את דעתו הקדושה:

במענה על מכתבה מכ"א מנחם אב, בו כותבת על לימודיה עד עתה בסמינר בית רבקה אשר בכפר חב"ד, ואשר רצונה חזק להמשיך בלימוד, אלא שדורשים מהוריה שכר לימוד, שבמצבם עתה אין בכוחם לקחת על עצמם התחייבות זו. והנה, פשוט שעליה להמשיך בלימוד בבית ספר בית רבקה, ובפרט שראתה הצלחה בזה, ולהשפיע גם על חברותיה בכיוון האמור.

ובמה שכתבה אודות השכר לימוד וכו', בטח ידברו הוריה שיחיו עוד הפעם עם הנהלת בית ספר בית רבקה. שגם מצדם מעוניינים הם להקל העול מהורי התלמידות, אלא שצריך להיות אפשר. שהרי הסמינר צריך לשלם (משכורות) להמורות וכו'!

(אגרות קודש כרך טו, עמ' שח)

"בבחינה לאק ב" בית רבקה"
מאמדת על יראת בלתיים
לאק ולא ברויך

"עצתי שימסור ענין החיפוש להנהלת תומכי
תמימים בו לומד. וכשיטא שבכלל, תלמידה
דבית רבקה נכון הוא ביותר. כיון שעצם
המצאה במוסד זה מוכיח על ישירותה
והיראת שמים.
והרי באה לשם בהסכם הוריה, שזהו גם כן
הוכחה על היראת שמים של ההורים"
(מכתב הרב, כ"ז מר חשון תשי"ח)

הרבי שמח על
החלטתך ללמוד
בבית רבקה,
ורואה בכך
הישג אישי שלך,
ויותר מכך – דוגמא
לרבים.

הבית שלך.

אצתי

ברוכה הבאה למכללת "בית רבקה"

"תודה מיוחדת על הבשורה שהבת שלכם
לומדת בסמינר בכפר חב"ד, בהתאם לשיחתנו
בהיותה כאן. אמרתי לה שאין זה רק הישג
בחייה הפרטיים, אלא גם, ובמידה גדולה יותר,
"זכות הרבים" – דוגמא עבור רבים."

(אגרות קודש כך כ"ז אגרת י'תקמ)

